

De verwijzende Spaanse rechter wenste te vernemen of hij in toepassing van deze wet de rente ten aanzien van een consument kan matigen of indien hij het beding ongeldig en onverbindend dient te verklaren krachtens artikel 6 van de richtlijn.

Het Hof van Justitie oordeelt dat artikel 6, 1. van richtlijn nr. 93/13 zo moet worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale bepaling die dergelijke herberekening oplegt, mits de toepassing van die nationale bepaling de beoordeling door de nationale rechter van de oneerlijkheid van een dergelijk beding onverlet laat en niet belet dat de rechter dat beding alsnog buiten toepassing laat indien hij tot het oordeel komt dat het “oneerlijk” is in de zin van artikel 3, 1. van de richtlijn.

O.V.B.

Cour d’appel de Liège 4 novembre 2014

Affaire: 2013/RG/1023

PRESCRIPTION (DROIT CIVIL)

Prescriptions particulières – 1 an

VERJARING (BURGERLIJK RECHT)

Bijzondere verjaringen – 1 jaar

En vertu de l’article 2272 du Code civil, l’action des marchands, pour les marchandises qu’ils vendent aux particuliers non marchands se prescrit après un an.

La cour d’appel de Liège rappelle que cette courte prescription présomptive de paiement a été instaurée par le législateur en raison de l’existence d’obligations qu’il n’est pas d’usage de constater par écrit dans la mesure où les débiteurs s’en acquittent généralement très rapidement voire au comptant.

La cour estime que cet article ne s’applique pas à une créance en paiement d’une facture d’eau de la Société wallonne des eaux. Elle précise que, même si l’article 2272 du Code civil était applicable, le créancier pourrait toujours déférer au débiteur le serment liti décisoire ou recourir à l’aveu pour tenter de démontrer l’absence de paiement, lequel peut être exprès, ou tacite et résulter notamment du système de défense. En l’espèce, le particulier avait toujours contesté la facture et reconnu ne pas l’avoir payée.

O.V.B.

Rechtbank van koophandel Antwerpen 15 januari 2015

Zaak: A/14/7557

VERJARING (BURGERLIJK RECHT)

Bijzondere verjaringen – Deskundigen

VERBINTENISSENRECHT

Algemene beginselen – Interest – Algemeen – Moratoire interest – Rechtsmisbruik

PRESCRIPTION (DROIT CIVIL)

Prescriptions particulières – Experts

DROIT DES OBLIGATIONS

Principes généraux – Intérêts – Intérêts moratoires – Abus de droit

Tegen een vordering van een studiebureau tot betaling van facturen met als voorwerp het opstellen van een aanbestedingsopdracht en de opvolging ervan, wierp de verweerder de vijfjarige verjaring op van artikel 2267ter, § 2 BW, krachtens hetwelk de vordering van deskundigen tot betaling van kosten en ereloon verjaart na verloop van 5 jaar.

De rechtbank stelde dat als deskundige in dit artikel moet worden begrepen “een persoon die een partij of de rechtbank bijstaat door deze in te lichten, door het leveren van specifieke informatie van feitelijke, wetenschappelijke of technische aard. Het leveren van intellectuele prestaties als doel op zich, zonder dat er sprake is van inlichtingen nodig naar aanleiding van een probleemsituatie, valt hierbuiten”. Vermits de opdracht van het studiebureau weliswaar bestond uit intellectuele prestaties, maar met een doel op zich en niet louter om de opdrachtgever in te lichten, geldt deze bijzondere verjaringstermijn niet en is de gemeenrechtelijke verjaringstermijn van 10 jaar toepasselijk (art. 2262bis BW).

Omwille van de serieuze vertraging in de uitoefening van het invorderingsrecht (de factuur dateerde van 4 juni 2004, terwijl de dagvaarding dateerde van 31 juli 2012) oordeelde de rechtbank wel dat het vorderen van verwijlinteressen vanaf de vervaldatum van de factuur getuigde van rechtsmisbruik. De rechtbank kende enkel de gerechtelijke verwijlinteressen toe.

O.V.B.

Grondwettelijk Hof 10 december 2014

Zaak: 181/2014

VERBINTENISSEN UIT OVEREENKOMST

Nakoming verbintenis – Ingebrekestelling

OBLIGATIONS CONTRACTUELLES

Exécution de l’obligation – Mise en demeure

De VZW “Belgische Vereniging van Incasso-ondernemingen” stelde een beroep in tot vernietiging van de wet van 23 mei 2013 “tot wijziging van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek teneinde aan de ingebrekestellingsbrief van de advocaat, van de gerechtsdeurwaarder of van de persoon die krachtens artikel 728, § 3 van het Gerechtelijk Wetboek in rechte mag verschijnen, een verjaringsstuitende werking te verlenen”. Dit omwille van het feit dat ingebrekestellingen die uitgaan van incassobureaus geen verjaringsstuitende werking kunnen hebben.

Het Hof wees het verzoek af. Het oordeelde dat de uitsluiting van incassobureaus uit het toepassingsgebied van

de wet verantwoord was, gelet op hun activiteit en aanzien dergelijke bureaus weinig belang hebben bij een minnelijk regeling, daar hun vergoeding bestaat in een commissie op de bedragen van de schuldvordering die zij moeten invorderen. Zij die onder het toepassingsgebied van de wet vallen daarentegen zijn personen die *“beantwoorden aan deontologische regels eigen aan het statuut eigen aan elk van die beroepen, of die, als rechtsbeoefenaars, geschikt zijn om, op basis van een grondig onderzoek van het aan hen voorgelegde dossier, de risico’s te evalueren van de verjaring van de schuldvordering waarvan zij de betaling nastreven, alsook het bedrag dat dient te worden aangenomen om een dergelijke verjaring te voorkomen”*.

O.V.B.

4. VERVOER/TRANSPORT

*Frank Stevens*³

Rechtspraak/Jurisprudence

Antwerpen (4de k.) 29 april 2013

Zaak: 2011/AR/2444

VERVOER

Vervoer over zee – Algemeen – Haagse Regels – Artikel 91 zeewet (Haags-Visbysche Regels) – Toepasselijkheid Vervoer over zee – Aansprakelijkheid van de zeevervoerder – Beperking van aansprakelijkheid – Bedrag – Haagse Regels

TRANSPORT

Transport maritime – Généralités – Règles de La Haye – Article 91 de la loi maritime – Application
Transport maritime – Responsabilité du transporteur maritime – Limitation de responsabilité – Montant – Règles de La Haye

België is nog steeds partij bij de zgn. “Haagse Regels” (officieel het verdrag van 25 augustus 1924 tot eenmaking van bepaalde regels met betrekking tot cognosementen), de voorloper van de Haags-Visbysche Regels. Wanneer een zeevervoer beheerst wordt door het Belgisch recht en aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 91 zeewet / de Haags-Visbysche Regels niet voldaan is, maar wel voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden van de Haagse Regels, dan is dit laatste verdrag dwingend van toepassing.

De Haagse Regels voorzien dat de aansprakelijkheid van de zeevervoerder beperkt is tot 100 Pond Sterling (art. 4.5), en dat dit bedrag als goudwaarde op te vatten is (art. 9). De Belgische wetgever heeft echter, zoals toegelaten door het verdrag, dit bedrag omgerekend naar

17.500 BEF, thans 433,81 EUR. Dit is in België het relevante bedrag; de vraag naar de (huidige) goudwaarde van 100 Pond Sterling stelt zich niet.

Antwerpen (4de k.) 22 december 2014

Zaak: 2012/AR/3300

VERVOER

Vervoer over de binnenwateren – Vervoer van olieproducten – Clausule: “schip aanvaard door majors” – Niet potestatief

TRANSPORT

Transport fluvial – Transport de produits pétroliers – Clause « Transporteur accepté par les majors » – Caractère non potestatif

De markt inzake het vervoer van olieproducten wordt gekenmerkt door een beperkt aantal afzenders (de zgn. “oil majors”), die slechts met één of hoogstens enkele vervoerders willen werken. Aan vervoerderszijde echter bestaan er, zoals in de binnenvaart in het algemeen, nog veel schippers-eigenaars. Om dit probleem op te lossen zijn een aantal gespecialiseerde bevrachters ontstaan, die zich t.o.v. de “oil majors” presenteren als unieke tegenpartij, en vervolgens de benodigde tonnage inhuren bij de particuliere eigenaars van tankschepen.

Vervoer van olieproducten creëert echter risico’s. Om deze risico’s zoveel mogelijk in te perken hebben de “oil majors” eigen of gemeenschappelijke inspectiesystemen ontwikkeld (bv. EBIS – European Barge Inspection System). Een schip mag enkel laden wanneer het onder het toepasselijke inspectiesysteem aanvaard is.

In hun contracten met de eigenaars van tankschepen voorzien de bevrachters klassiek dat het schip aanvaard moet zijn en blijven binnen deze inspectiesystemen. Is dit (tijdelijk) niet meer het geval, dan kan de overeenkomst geschorst of beëindigd worden. Dergelijke clausule is geen potestatieve voorwaarde, en is dus niet nietig.

5. INTELLECTUELE EIGENDOM, RECHT EN TECHNOLOGIE/DROITS INTELLECTUELS, DROIT ET TECHNOLOGIE

*Grégory Sorreaux*⁴

Wetgeving/Législation

Arrêté royal du 19 décembre 2014 modifiant l’arrêté royal du 19 avril 2014 fixant l’entrée en vigueur de la loi du 19 avril 2014 portant insertion du Livre XI

³ Advocaat te Antwerpen, docent Erasmus Universiteit Rotterdam.

⁴ Avocat Simont Braun.